

punkt i, at sigtet med straffuldbyrdsloven er at regulere selve straffuldbyrdsloven, herunder de indgreb, der kan gennemføres over for den indsatte som led heri. Om straffen overhovedet kan fuldbyrdes, er et spørgsmål, der naturligt reguleres i straffeloven og retsplejeloven.

Det er rådets konklusion, at bestemmelserne om strafarterne og betingelserne for deres anvendelse, herunder fastsættelse af bødeforvandlingsstraffe, og bestemmelserne om betingelserne for prøveløsladelse og reaktioner ved overtrædelse af vilkår, fastsat i forbindelse med prøveløsladelse og betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste, fortsat bør findes i straffeloven. Det samme gælder reglerne om strafkorting, jf. § 86, forældelse af adgangen til straffuldbyrdelse mv., jf. §§ 97 og 97 a, og bortfald af strafferetlige retsfølger efter den dømtes død, jf. § 97 b.

For så vidt angår retsplejeloven (Syvende afsnit. Fuldbyrdelsen af domme i straffesager, kapitel 90) lægger rådet i lighed med arbejdsgruppen vægt på, at straffuldbyrdsloven først bør finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor straffuldbyrdsloven iværksættes.

På denne baggrund finder rådet, at § 997, stk. 1, om politimesterens fuldbyrdsordre og § 999 om fuldbyrdsfrist og udskydelse af fuldbyrdsloven af strafedommen på grund af rettidig anke bør bibeholdes i retsplejeloven. Derimod bør § 997, stk. 4, om straffetidens beregning i tilfælde, hvor den dømte er varetægtsfængslet efter dom, ophæves som led i en samlet regulering af straffetidens beregning i straffuldbyrdsloven.

Endvidere bør § 998, stk. 1, ændres med henblik på, at afgørelser om kriminalforsorgens beregning af straffetiden afgøres efter straffuldbyrdsloven. Den øvrige del af § 998 bør forblive i retsplejeloven, da denne del af bestemmelsen angår spørgsmål, der naturligt afgøres i tilknytning til straffedommen, f.eks. uenighed om straffedommens fortolkning og tvist om fordelingen af sagsomkostninger samt om, hvorvidt der er indtrådt forældelse af adgangen til straffuldbyrdelse efter straffelovens § 97 eller § 97 a.

Rådet finder i øvrigt i lighed med arbejdsgruppen, at § 999 bør ændres med henblik på at sikre, at dømte, der er varetægtsfængslet efter dom, overgår fra varetægt til fuldbyrdelse, så snart det kan konstateres, at dommen er endelig.

Endvidere kan der være grund til administrativt at skærpe opmærksomheden om og smiddiggøre fremgangsmåden ved anvendelsen af § 777 om adgang til at anbringe varetægtsarrestanter i en fuldbyrdsinstitution i de tilfælde, hvor den dømte varetægts-

fængsles eller forbliver varetægtsfængslet under behandlingen af en ankesag.

Desuden bør §§ 1000 og 1001 om udsættelse med straffuldbyrdsloven på grund af alvorlig sygdom og ansøgning om benådning mv. ophæves som led i en samlet regulering af disse spørgsmål i straffuldbyrdsloven, jf. herved pkt. 5.3. nedenfor.

Endelig bør § 997, stk. 2, om inddrivelse af erstatning og andre ydelser, der ved dommen er pålagt den skyldige, bibeholdes i retsplejeloven, da formålet med straffuldbyrdsloven er at regulere fuldbyrdsloven af straf. Det samme gælder bestemmelsen om tvangsbøder, jf. § 997, stk. 3, § 1002 om beslaglæggelse af gods for omkostninger og erstatning efter domsafsigelsen og § 1006 om betingelserne for fuldbyrdelse af kendelser, hvorved retten har pålagt vidner og andre straf. Sidstnævnte bestemmelse sigter til retsplejelovens § 178 om tvangsmidler mod vidner, § 151 om rettergangspoliti samt §§ 324-329 og 1015 om processtraffe. Om § 1003, der bl.a. angår afgørelse om hestand med og afdragsvis betaling af bøder, henvises til pkt. 4.1.1.1.3. nedenfor.

4.1.1.1.3. Ved afgrænsningen af, hvilke straffe der bør omfattes af straffuldbyrdsloven, har Straffelovrådet i lighed med arbejdsgruppen sondret mellem »frihedsberøvende retsfølger« og »ikke-frihedsberøvende retsfølger«. Med »*frihedsberøvende retsfølger*« tænkes på fængsel og hæfte; herunder som forvandlingsstraf for bøde, forvaring, afgørelse om anbringelse i hospital for sindslidende, i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse eller i eget hjem eller institution til særlig pleje eller forsyng. Med »*ikke-frihedsberøvende retsfølger*« sigtes til bødestraf, betingede domme, herunder samfundstjeneste, og andre retsfølger af ikke frihedsberøvende karakter, herunder de ikke frihedsberøvende retsfølger efter straffelovens §§ 68 og 69, konfiskation og rettig-hedstab samt tiltalefratagelse i medfør af retsplejelovens §§ 723-723 a.

For så vidt angår de *frihedsberøvende retsfølger* finder rådet i lighed med arbejdsgruppen, at frihedsberøvelse i form af fængsel og hæfte, herunder frihedsstraf, der som forvandlingsstraf træder i stedet for bøde, bør omfattes af straffuldbyrdsloven, idet de hensyn, der taler for at gennemføre en sådan lov, helt overvejende vedrører frihedsberøvelse. At hæfte ikke foreslås omfattet af rådets lovudkast, skyldes, at rådet foreslår denne strafart ophævet, da hæftestrafen har mistet sin praktiske betydning, jf. pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger til forslaget til lov om ændring